

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Sf 3:14-18a)

Lugemine prohvet Sefanja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, hüüa, Iisrael! Rõõmusta ja rõkata kõigest südamest, Jeruusalemma tütar! Sest Issand on võtnud sinu pealt ära kohtuotsuse ja lõõnud taganema su vaenlase. Issand, Iisraeli kuningas, on sinu keskel ja sinul ei tarvitse karta kurja. Sel päeval öeldakse Jeruusalemmale: Ära karda, Siion, ära lase oma kätel lõtvuda! Issand, sinu Jumal, on sinuga, tema on vägev, tema aitab. Sina oled tema rõõm ja oma armastuses teeb ta sind uueks. Ja ta hõiskab sinu pärast ja tunneb rõõmu otsekui pühade ajal.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Js 12:2-3. 4. 5-6. R: 3)

R: Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

Vaata, Jumal on mu lunastus, ma olen julge ega karda, sest Issand Jumal on minu tugevus ja mu kiituselaul, tema on minu päästja.

Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

R:

Sel päeval te ütlete: tänage Issandat, hüüdke tema nime.

Tehke tema teod teatavaks rahvastele, pidage meeles, et tema nimi on kõrgeks kiidetav.

R:

Ülistage Issandat, sest tema on suuri asju teinud, saagu see teatavaks kogu maal.

Hõiska ja rõkata rõõmust, kes sa elad Siionis, sest Iisraeli Püha on suur teie keskel.

R:

(Teine lugemine Fi 4:4-7)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, olge rõõmsad Issandas – taas ütlen teile – olge rõõmsad! Saagu teie leebus teatavaks

kõikidele inimeste. Sest Issand on lähedal. Ärge olge mures, vaid tooge iga oma vajadus tänamise ja anumisega palves Jumala ette. Ja Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistus, hoiab teie meeli ja mõtteid Kristuses Jeesuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61:1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud
kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Lk3:10-18)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Ristija Johannes oli Jordani jõe ääres kuulutama, küsisid rahvahulgad temalt: “Mida me peame tegema?” Ja tema kostis neile: “Kellel on kaks särki, jagagu sellele, kellel ei ole, ning kellel on midagi söögipoolist, tehku nõndasamuti.”

Aga tulijate hulgas oli ka tõlnereid, kes tahtsid end ristida lasta, ja nemad ütlesid: “Õpetaja, mida peame meie tegema?” Ja tema vastas neile: “Ärge nõudke rohkem, kui teile on seatud.”

Siis küsisid ka sõjasulased temalt: “Mida peame tegema meie?” Aga tema vastas neile: “Ärge kohelge kedagi halvasti, ärge pressige kellelki midagi välja, ja olge oma palgaga rahul.”

Aga kui rahvas oli täis ootust ja kõik arutlesid oma südames, kas mitte tema ei olegi Messias, siis vastas Johannes kõikidele: “Mina ristin teid veega, aga tulemas on keegi, kes on minust vägevam ja kellel ma pole väärt sandaalirihmaga lahti päästma. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Tema visklabidas on tema käes ja ta puhastab oma rehealuse ning kogub nisu aita, kuid aganad põletab ta kustumatu tulega.” Ja Johannes õpetas rahvast veel paljude sõnadega ning kuulutas neile rõõmusõnumit.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mul oli kunagi üks vana logu raadio, mille potentsiomeeter, ehk eesti keeles “sujuvalt reguleeritav pingeajur”, tekitas raginaid – noh teate, see nupp millega raadio heli kõvemaks ja vaiksemaks keeratakse. Mõtlesin juba uue raadio ostmise peale, aga siis otsustasin, et kaotada ei ole palju, kui püüan vana enne ära viskamist ise ära parandada. Tegin raadio korpuse lahti, omast arust leidsin isegi vea üles ja tegin selle korda – aga kui raadio jälle kokku panin, siis ootasid mind hea uudis ja halb uudis. Hea uudis oli see, et ma olin oma püstitatud eesmärgi täitnud, raadio tõesti enam ei ragisenud, halb uudis aga, et see oli nüüd päris tummaks jäänud...

Nii on need lood inimesega – liiga entusiastlikult vigu parandama asudes võib vigu hoopis juurde tulla. Sama võib juhtuda, kui me pattude vältimise asemel panustame patujärgsele hädaldavale

kahetsemisele ja seda hõrdameelsemale palvele.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui Ristija Johannes tuli rahva juurde ja kuulutas prohvetlikult uute aegade tulekut, siis oskas keegi rahva hulgast esitada talle täiesti loogilise küsimuse: mida me peame tegema? Evangeeliumist kuulsime, mida Johannes neile vastas, kuid väga huvitav oleks teada, missugust vastust rahvas temalt ootas? Või missugust vastust ootame kusagil sügavas alateadvuses meie?

Võibolla oleks suur osa rahvast olnud palju rohkem rahul, kui Johannes oleks neile käskinud: ajage parem pool oma peast paljaks, ja kui te pesete oma paremat jalga, siis tehke seda vasaku käega ja kui te pesete oma vasakut jalga siis parema käega, sööge esmaspäeviti vedelat kaeraputru ja uskuge, et Jumal on suur ja võimas kalju, kes elab üks jalg taevas. Aga hoidke alt, kui te ei usu, et see on tingimata tema parem jalg, mis on taevas – siis on kõik läbi, siis te lähete otseteed põrgusse.

Kas oleks ka niisugune vastus olnud kuulajaile mõistetav? Ja miks? Sellepärast, et inimesel on raske leida vastust küsimusele, kas tema on Jumala jaoks või on Jumal inimese jaoks. Kui Jumal on Looja, siis peaks olema selge, et inimestena oleme tema jaoks. Aga paraku oleme just meie loodud olendid, ja kui me ei tee seda, mida peame tegema, siis karistus selle eest ootab meid, mitte Jumalat. Niisiis, kui Jumal peaks nõudma meie käest midagi veidrat, siis poleks meil muud valikut kui tema nõudmistele vastu tulla – seda ka juhul, kui neil meie elu jaoks igasugune ratsionaalne otstarve puuduks. Kuid ikkagi jääb inimene sel puhul küsima: miks peaks Jumal nõudma meilt midagi veidrat?

Teisalt peab aga tunnistama, et iga religiooni juurde kuulub paratamatult teatud kombestik, liturgia jumalateenistuste jaoks ja dogmaatika – usu põhitõed, millest kõrvalekaldumist peetakse halvaks. Kuid pahatihti arvatakse, et sellega kõik piirdubki. See, kuidas käiakse ümber oma ligimesega, kui enesekeskelt kujundatakse oma elu, jääb üsna paljudel inimestel religioonist justkui väljaspoole.

Armsad õed ja vennad, usundeid on olnud – ja on tänagi – mitmesuguseid, kuid kristlik rõõmusõnum keskendus Jumala inimesekssaamisele, ja rõhutas seega, et ta ootab inimeselt inimlikkust. Ristija Johannes tuli siia maailma prohvetina, kes kuulutas ette Messia – see tähendab Kristuse ehk Lunastaja – tulekut. Juba tema manitsustest võime aimata, millele oli Looja Jumala uus käsk suunatud: lihtsatelt inimestelt nõudis ta ligimesearmastust ja ametnikelt õiglast käitumist. Õiges kristlikus usus täidetakse kombeid ja käiakse kirikus selleks, et koguda jõudu argieluks, et teha iga päev häid tegusid ja õppida parandama oma vigu nii, et nende parandamine ei tooks kaasa

veel suuremaid eksimusi. Aamen.